

Zini, sargā, copē!

Dzīvība sākas un beidzas upē

– Zivs ir dzīva radība, kura arī kaut ko jūt. To nevar mest vai stumt kā ķieģeli, viss jādara ar jūtām, – uzsver pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta *BIOR* zivju audzētavas *Tome* filiāles *Kārļi* un tās nodaļas *Brasla* vadītājs **Jānis BALODIS**. Viņš ar zivīm (vispirms kā sargātājs, tagad audzētājs) darbojas jau aptuveni 30 gadu. Ar viņu tikāties zivju audzētavā *Brasla*, kuras tuvumā vadītājs ar ģimeni arī dzīvo. Ar šo audzētavu mūspusei ir šis tas kopīgs. Pirmkārt, *Brasla* upe, kas sākas netālu no Pociema Katvaru pagastā un kuras ūdeni audzētavā izmanto zivju mazuļu audzēšanai. Otrkārt, tajā audzē nēģu kāpurus, ko laiž arī *Salacā*, un varavīksnes foreles, kuras iegādājas arī mūspusē dzīvojošie. *Salacā* ielaiž arī *Kārļos* izaudzētos taimiņu mazuļus. Sarunā piedalījās *Limbažu* novada pašvaldības aģentūras *ALDA* direktors Jānis Remess, kuru arī interesēja audzētavā notiekošais.

Ūdens iemītnieku atražošanā gadiem ilga pieredze

Pirms ierīkot zivju audzētavu, apmēram 1927. gadā uz *Braslas* tika izveidots aizsprosts un uzbūvēta viena no pirmajā elektrostacijām. Pēc daudzdiem gadiem nolemst, ka elektrību šeit ražot gana, nepieciešams būvēt zivju aklimatizācijas staciju, lai Latvijas dabā ieviestu dažādus *Padomju Savienībā* izplatītos lašveidīgos. Šī iecere nav īstenojusies. Tiesa, vienu sugu (tomēr ne zivju) *padomju zinātniekiem* gan izdevās uz šejieni atvest un ierīkot – tas ir signālvēzis. No *Braslas* aklimatizācijas stacijas šīs sugas īpatņus pārveda uz *Primmas ezeru* *Salacgrīvas* pagastā. No turienes tie izplatījās pa visu valsti un tiek dēvēti par invazīvo sugu.

1970. gadā *Braslā* sāka strādāt valsts zivjaudzētava. *Kārļos* tāda tapa jau 1932. gadā. J. Balodis pauž gandarījumu, ka valsts audzētavas vismaz pagaidām vēl nav privatizētas un izsaimniekotas. *Kārļi* un *Brasla*, tāpat kā pārējās valsts zivju audzētavas (*Tome*, *Pelči* un *Dole*) pilda valsts pasūtījumu dažādu zivju sugu populācijas saglabāšanā un atjaunošanā. *Kārļos* valsts vajadzībām audzē lašu un taimiņu mazuļus, bet *Braslā* – taimēnus, arī nēģu kāpurus. Taimiņu mazuļus saskaņā ar *BIOR* zinātnieku norādījumiem audzētāji laiž vairākās *Gaujas* baseina upēs – lielākoties *Gaujā* *Carnikavā*, *Līgatnē* un *Murjānos*, bet dažkārt arī *Braslā* un *Amatā*. Reizumis taimēni no J. Baloža vadītās audzētavas nonāk arī mūspusē – *Salacā*. *Alojas* novada pašvaldība pērn un šogad īstenoja *Zivju fonda* atbal-

Zivju audzētavas Kārļi un tās nodaļas Brasla vadītājs Jānis Balodis (no labās) Braslā pie zivju mazuļu audzēšanas baseiniem kopā ar Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA direktoru Jāni Remesu

stītu projektu par taimiņu resursu papildināšanu *Salacā*, kopumā upē ielaižot teju 10 tūkstošu mazuļu. Jau vairākus gadus *Zivju fonda* atbalstītu projektu par taimēnu laišanu *Salacā* īsteno arī *Salacgrīvas* novada pašvaldība. Turklāt pašvaldība kopš 2015. gada īstenoja arī vēl vienu *Zivju fonda* līdzfinansētu aktivitāti – *Salacā* organizēja 50 vaislas taimiņu ķeršanu. *Zivju audzētavas Kārļi* pārstāvjī tos izslauca un no ikriem audzēja jaunus mazuļus. Diemžēl šogad *Salacgrīvas* novada pašvaldības projekts par vaislinieku ķeršanu netika atbalstīts. Toties vasarā *Salacā* taimēni ielaisti. Tāpat pavasarī tur nonākuši 1,25 miljoni *Braslā* audzēto nēģu kāpuru.

Privāto audzētāju, diķu un ezeru apsaimniekotāju vajadzībām *Braslā* un *Kārļos* lielā apjomā audzē varavīksnes foreļu mazuļus. Tos iegādājas arī mūspuses ļaudis. J. Balodis piebilst, ka foreļu audzēšanai pēc gada vai diviem gan tiks likts punkts, lai varētu palielināt divgadīgo taimiņu audzēšanas jaudu. Šobrīd tiek gatavots zivju resursu valsts atražošanas plāns nākamajam periodam (2021.–2024. gadam) un tajā iecerēts palielināt valsts pasūtījumu tieši divgadnieku audzēšanā. Pagaidām abās J. Baloža vadītājās vietās izaudzē aptuveni 20 000 divgadīgo un 100 000 gadu veco taimiņu mazuļu, *Kārļos* vēl arī divreiz vairāk lasēnu.

Šogad *Braslai* no valsts budžeta piešķirti līdzekļi aizsprosta remontam avārijas situācijās novēršanai. Tas nupat sācies. Tikmēr otrā J. Baloža vadītājā audzētavā, kam arī piešķirts finansējums aizsprosta salabošanai, remonts drīz tiks pabeigts.

Audzētava ir zivju bērnudārzs

Braslā audzētavas vadītājs deva iespēju tuvumā skatīt gan briestošos ikrus, gan jau paaugušos zivju mazuļus. Tobrīd baseinos bija tikai gadu un divus vecie taimēni, kā

arī nepilnu gadu augušās forelītes un jau pieaugušie īpatņi.

Taimiņus vaislai ik sezonu ķer gan turpat *Braslā*, kur tie nāk uz berzi, gan, sadarbojoties ar zvejniekiem, *Carnikavā*. Audzētavā taimiņus (gan *mammas*, gan *papus*) slauc. J. Balodis skaidro, ka no vienas *mammas* var iegūt 300–700 ml jeb 3–10 tūkstošus ikru. Ja sakrīt vairāki apstākļi (laba *mamma*, piemērota ūdens temperatūra u.c.), apaugļoties var pat visi ikri. Zivkopji maksīgo apaugļošanu veic speciālos traukos, noteiktu laiku jaucot ikrus kopā ar pieņiem. Gan kopējaukšana, gan vēlāka ikru skalošana jāveic lēnām un plūstoši. Tad tos ievieto speciālās kastītēs, kur tie nākamā pavasarī izšķīlīsies. Līdz tam gan tie ik pa laikam jātīra, jāpāršķiro, ņemot laukā bojātos vai tukšos. To dara ar pinceti, bet ļoti uzmanīgi, lai nepieskartos blakus esošajiem ikriem. Smalks un pacietīgs darbs! Marta beigās, aprīlī tie sāks šķīlīties. Kāpura stadijā, kamēr uzskūcas ikru maisiņš, tie vēl mazaktīvi, bet maijā jau sāks pamazām ēst. Tos vēl gadu (līdz kārtējam pavasarim) audzē un, kad tie sasniedz gada vecumu vai vairāk, zivtiņas jau laiž upēs. – Šeit ir bērnudārzs, kur tie sasniedz savu gatavību dzīvei jūrā. 15 gramus smags mazulis jūrā jau nākamajā gadā var sasniegt pat kilogramu svaru, – teic sarunbiedrs. Pirms palaišanas lielajā dzīvē lašveidīgajiem mazuļiem tiek nogriezta taukspura. Tas jādara, lai atšķirtu maksīgi audzētās no dabīgā nārstā dzimušajām. To dara ziemā, lai būtu mazāk parazītu, aukstā ūdenī ātrāk dzītu brūces un arī zivteles mierīgākas un vieglāk rokās noturamas. Starp citu, arī vaislai noķertās lielākoties jau ir ar nogrieztām taukspurām.

Jau paaugušos mazuļus zivkopji regulāri šķiro (tam izmanto speciālu šķirojamo aparātu), lai lielākos nodalītu no vēl neizaugušajiem. Taimiņi tomēr ir plēsēji... Staigājot pa angāriem gar audzēšanas baseiniem, varēja manīt atšķirību starp taimiņu un foreļu mazuļiem. Pirmie ir ļoti

tramīgi, bet forelēm par cilvēku klātbūtni ne silts, ne auksts.

Gan *Kārļos*, gan *Braslā* (katrā strādā 10 cilvēku) zivju mazuļus audzē recirkulācijā, caurplūdes sistēmā izmantojot attiecīgi *Amatas* un *Braslas* ūdeņus. Tādējādi – kāds ūdens upē (gan pēc temperatūras, gan ar visiem mikroorganismiem, iespējamo piesārņojumu un arī parazītiem), tāds tas ir arī audzētavā. Te regulāri tiek veikta dezinfekcija, kam ļoti daudz izmanto sāli, atsevišķās situācijās arī hloru saturošus līdzekļus. Toties tad nav jālieto antibiotikas un zivis izaug veselīgākas.

Daba mainās arī cilvēku ietekmē

Zivju vielmaiņa darbojas atkarībā no ūdens temperatūras. Ja tā ir 2 grādi, zivteles barību pārstrādā divās nedēļās. Jo tā augstāka, jo process norit ātrāk. Audzētavas vadītājs novērojis, ka pēdējos gados temperatūra upē ir vairākus grādus augstāka par normu – ja pirms gadiem novembrī tā bija trīs vai četri grādi, tad tagad aptuveni 10. Ikru attīstībai un mazuļu augšanai silts ūdens nenāk par labu. Arī karstās vasarās zivtiņām klājas grūti. Tad mazuļiem retāk tiek dots ēst, lai tie netērē enerģiju un arī skābekli barības pārstrādei. Ja ūdenī karstuma vai citu iemeslu dēļ ir par maz skābekļa, audzētavas baseinus pieslēdz apskābekļošanas stacijai, lai radības neslāptu.

Dabīgo skābekli ūdenī noēd tur nonākušais ķīmiskais un bioloģiskais piesārņojums, kas radies cilvēku darbības rezultātā. J. Balodis ir ne vien zivju, bet visas dzīvās dabas draugs. Viņš uzsver prātā paturamo, ka upes veido mūsu zemes asinsriti. Tām un to iemītniekiem ļaunumu nodara gan miglošana lauksaimniecībā, gan dažādu pārstrādes uzņēmumu neattīrītie notekūdeņi, kas galu galā nonāk šajā asinsritē. Ar to tiek nodarīts kaitējums ne tikai dabai, bet arī pašiem sev un pēcnācējiem.

Iezīmētie līdacēni Limbažu Dūņezērā šķiet iedzīvojušies

Limbažniekam *Zigfrīdam Karelīm*, makšķerējot *Dūņezērā*, dažādos plačos pieķērušās arī vairākas (saskaitījis 12) markētās līdakas. Tās vēl bija zemēra, tādēļ palaistas atpakaļ. – *Galvenais, ka tās ieaugušās*, – teic *Limbažu* novada pašvaldības aģentūras *ALDA* direktors Jānis Remess. Viņam nav informācijas,

vai iezīmētās līdakas pieķērušās vēl kādam copmanim.

Auseklī jau rakstījām, ka aģentūra *ALDA Dūnītī* īsteno interesantu projektu, kam līdzfinansējumu piešķir Latvijas *Zivju fonda*. Ezerā ar īpašu plastmasas skavu ielaistas iezīmētās jeb markētās līdaciņas, lai izpētītu, cik veiksmīgi tās ie-

dzīvosies ūdenstilpē. Ir vēlme tādējādi izzināt, vai pieaugot tās paliks dzīvot ezerā, migrēs uz *Lielezeru* vai *Svētupi*. Sākotnēji bija plānots ezera resursu papildināt ar 2000 iezīmētām šīsvasaras līdaciņām, bet izdevās dabūt tikai 1600, jo uzrunātajiem audzētājiem vairāk līdacēnu nebija. Starp citu, šī iemesla dēļ šogad izpalika

arī cerētā un *Zivju fonda* atbalstītā zivju resursu papildināšana *Augstrozes Lielēzērā* (tur plānoja laist līdacēnus) un *Lādes ezerā* (zandartus).

Aicina uz tiešsaistes konferenci par zivsaimniecību

Piektdien, 27. novembrī, Zemkopības ministrija sadarbībā ar SIA *Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs* (LLKC) rīko tiešsaistes konferenci *Zivsaimniecības jaunie izaicinājumi un iespējas*. Nozares pārstāvji un speciālisti dalīsies pieredzē, kā šogad šajā jomā klājies, tāpat analizēs iespējas, kā strādāt un realizēt savu produkciju nākotnē. Tiks pārrunātas arī citas aktualitātes zivsaimniecībā, piemēram, par aizsardzības un apsaimniekošanas plānu roņiem. Konferencē piedalīties varēs ikviens, apmeklējot mājaslapu www.zivjutikls.lv vai LLKC profilu vietnē [Facebook.com](https://www.facebook.com/LLKC).

Burtniekā pārtrauks rūpniecisko zveju

Burtnieku novada pašvaldības domes sēdē pagājušajā nedēļā nolemts, ka pēc ilgtermiņa zvejas nomu līgumu beigām, sākot ar 2022. gada 1. janvāri, tiks pārtraukta rūpnieciskā zveja Burtnieka ezerā. Tas darīts, lai šajā ezerā saglabātu un atjaunotu plēsīgo zivju resursus, kā arī attīstītu rekreācijas iespējas un tūrisma pakalpojumus. Pašvaldībai lēmums vēl jāsašķaņo ar Zemkopības ministriju (ZM) un pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātnisko institūtu *BIOR*.

Pirms lēmuma pieņemšanas novembra sākumā notika plaša konference *Burtnieks 2022* par rūpnieciskās zvejas nākotni pašvaldības apsaimniekotajā ezerā. Tajā piedalījās un viedokli izteica visi ieinteresētie – gan zvejnieki, gan makšķernieki un uzņēmēji, kuri darbojas pie ezera, tāpat zinātnieki, pašvaldības un ZM pārstāvji. Rūpnieciskās zvejas aizstāvji minēja, ka šis bizness sniedz devumu ekonomikai, arī nodrošina ar darbavietām apkārtnes iedzīvotājus. Savukārt pretējā viedokļa pautēji uzsvēra, ka zvejas dēļ izjaukts ekoloģiskais līdzsvars ezerā, lielo plēsēju kļuvis mazāk, tamdēļ makšķerniekiem ezers vairs nav saistošs. Savukārt zvejas ietekmē rekreācijas uzņēmējdarbību. – *Ja ezers ir interesants, makšķernieki šurp brauc, padzīvo viesu mājā, paēd kādā ēdnīcā un vēl kaut kur patērē naudu. Tas ekonomikai dod pieņesumu*, – uzsver Burtnieku novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Edvīns Straume.

Pašvaldības vadītājs skaidro, ka par to – būt vai nebūt rūpnieciskajai zvejai Burtnieka ezerā – runāts jau gadiem, jo zvejas ietekme uz plēsīgajām, īpaši lielajām, zivīm ir ļoti liela. Publiskajā ezerā licencētās zvejas tīklu limits ir 2,5 km, kas iznomāti vairākiem vietējiem zvejsaimniecības uzņēmumiem. – *No atļautā zivju limita ezerā netiek nozvejota pat trešā daļa. Tas vien jau liecina par situāciju ūdenstilpē. Šobrīd ne vien makšķernieki, bet arī zinātnieki atzīst, ka visas puslīdz liela izmēra līdakas un zandarti ir izķerti*, – teic E. Straume. Pašvaldībai bija jāreaģē. – *Zvejniekiem, makšķerniekiem un rekreācijas biznesa pārstāvjiem, vienam otru neizslēdzot, nav iespējams sadzīvot*, – viņš secina.

Pašvaldības noslēgto ilgtermiņa rūpnieciskās zvejas tiesību nomas līgumu termiņš beidzas nākamā gada 31. decembrī. – *Tas nozīmē, ka mēs nekādā veidā neuzsakām iepriekš noslēgtos līgumus. Zvejnieku saimniecībām jāreģinās ar šādu lēmumu un jāpārorientē bizness uz kaut ko citu*, – teic Burtnieku novada domes priekšsēdētājs.

Iedzīvotāji var iesaistīties publisko ūdeņu apsaimniekošanas un pieejamības revīzijā

Valsts kontrole (VK) detalizēti analizē, kā pašvaldības apsaimnieko to teritorijā esošos ezerus, upes un pludmales. Iestāde vēlas noskaidrot arī to, kā iedzīvotāji vērtē publisko ūdeņu apsaimniekošanu un pieejamību savā pašvaldībā, un ziņot par, iespējams, nesaimniecisku rīcību vai neatbilstībām publisko ūdeņu apsaimniekošanā pašvaldībās. VK plānotajā revīzijā pagaidām analizē Jūrmalas un Liepājas, kā arī Carnikavas, Daugavpils, Engures,

Kuldīgas, Līgatnes, Pāvilostas, Rēzeknes, Smiltenes, Tukuma un Ventspils novada pašvaldību teritorijā esošos publiskos ūdeņus. Īpaši uz vērtēšanu aicināti šo apvidu iedzīvotāji, taču savu viedokli, to papildinot arī ar fotoattēliem, var paust arī citi cilvēki par ūdeņu apsaimniekošanu viņu teritorijā. VK šī informācija būs nozīmīga, plānojot nākotnē veicamās pārbaudes. Anonīmā aptauja aizpildāma VK mājaslapā www.lrvk.gov.lv.

Salacgrīvas novadā īsteno trīs zivju pārstrādes projektus

Biedrības *Jūrkante* teritorijā (Salacgrīvas un Limbažu novads) īstenoti vairāki projekti ar mērķi veicināt Vidzemes zvejas tradīciju saglabāšanu un popularizēšanu. Projektā *Ēdīsim Latvijas zivis* ar tām iepazīstināja bērnus un jauniešus. Kopā ar Carnikavas partnerību *Jūras zeme* izveidota mājaslapa *Vidzemes zvejnieki*, kurā apkopoti 20 piekrastes zvejnieku stāsti. Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF) 8. kārtas aktivitātē *Zivsaimniecības uzņēmumu attīstība, uzņēmējdarbības dažādošana un sezonālītātes mazināšana* atbalsts bija pieejams dažādu nozaru uzņēmējiem. Biedrības *Jūrkante* valdes priekšsēdētāja Dzintra Eizenberga teic, ka 8. kārtā kopumā atbalstu saņēma septiņi projekti (iesniedza 16) ar mērķi attīstīt uzņēmējdarbību piekrastē. Četri no tiem vērsti uz tūrisma pakalpojumu piedāvājuma uzlabošanu, trijos iecerēts attīstīt nēģu un zivju pārstrādi.

Zvejniecības nozarei atbalsts ļoti nepieciešams

Iespēja saņemt finansējumu ir atbalsts arī zvejniekiem, kuru lomi nonāks ražotnēs. Taču cik liels būs piensums? – *Par zvejniecības nozares nākotni šogad ir diskutēts daudz*, – apstiprina Dz. Eizenberga, kura piedalījies šādās sarunās. Jautājums – kas būtu nepieciešams, lai atbalstītu piekrastes zvejniekus, – nav viegli atbildams. Viņa uzskata, ka bažas par šīs jomas nākotni ir pamatotas. Šādu viedokli pauž arī zvejnieki. – *Reizēm rodas sajūta, ka, apkopojot zvejnieku stāstus, ierakstām tos vēsturē*, – viņa atzīst. – *Lai zivis pārstrādātu, tās jānozvejo. Citādi būs tā, ka brauksim uz izolēm, teiksim, Polijā, un pirksim saldētās. Manuprāt, mērķim jābūt, lai arī nākotnē varētu celt galdā vietējās zivis*, – ir pārliecināta *Jūrkantes* vadītāja. Zvejniecības pastāvēšanu apdraud tas, ka nozare kļūst aizvien mazāk pelnoša, no pamatdarba daudziem tā kļūst par papildu ienākumu avotu. Problēma ir paaužu maiņa. Jaunie šai jomai nepievēršas, neuzskata, ka tajā vērts investēt, neredzot perspektīvu. Dz. Eizenberga piebilst, ka uz nēģu zveju tas gan neattiecas, šī joma šobrīd ir pelnoša.

Zvejnieki šogad labi nopelnīja, zvejojot jūras grunduļus, kam ir noietu tirgus ārvalstīs. Taču aizvien mazāki ir tā saukto cērtīgo zivju – zandartu, bušu, vimbu, lucietu un citu – lomi, ko iecienījuši Latvijas patērētāji. Runājot par kvotām, Dz. Eizenberga uzsver savu personisko viedokli – viņasprāt, to samazināšanās pamatā nav tikai nepieciešamība saudzēt zivju resursus, bet arī politiski lēmumi un vienošanās. Tā teikt, katrai valstij Baltijas jūras krastā savs zvejnieks tuvāks... Par to, cik zivju ir jūrā un kādu apjomu attiecīgi vajadzētu atļaut zvejojot, viedokļi dalās.

– *Neesmu tik pesimistiska, lai domātu, ka nozare iznīks*, – saka Dz. Eizenberga, būdama pārliecināta, ka kāda laiva jūrā ies vienmēr. Piekrastes zvejniekiem aug bērni, kuri ir dabūjuši āķi lūpā. Var cerēt, ka starp tiem būs tādi, kuri vēlēties turpināt vecāku iesākto. Taču, lai zvejniecības nozari un tradīciju turpināšanu veicinātu, noteikti būtu nepieciešams tiešs atbalsts

zvejniekiem. Teiksim, lai zvejotu, vajag laivas. Flo- te novoco. Taču neviens Eiropas vai cits fonds tam atbalstu nepiedāvā, pamatojot, ka zivju resursi ir ierobežoti.

Uzņēmēji attīstīs ražošanu un mājražošanu

Salacgrīvietis Armands Belasiks īsteno projektu, kura laikā taps mobilā virtuve uz riteniem. Mājražotāja produkcija ikdienā nopērkama tirgotavā *Salacgrīvā*, viņš ar to cienā tūristus arī savās mājās, kur piedāvā baudīt svaigi kūpinātas un grilētas zivis. Armands dodas arī izbraukumā tirdzniecībā – cep un grilē tirgos un citos pasākumos. To ērtāk būs darīt *virtuvē*, ko būvēs, uz autopiķabes platformas novietojot grilu, plīti un ledusskapi. Viņš cer, ka ar to pie ēdājiem varēs doties nākamvasar. Mājražotājs atzīst, ka ieceri īstēnot nav vienkārši, jo bija grūti atrast meistarū, kurš būtu gatavs šādu nestandarta virtuvi uzbūvēt. Šim mērķim viņš no EJZF saņēmis 18 tūkstošu eiro. Savukārt zvejnieka saimniecībai *Rhodeus 78* tūkstošus eiro EJZF piešķīris zivju pārstrādes ražotnes būvniecībai un iekārtu iegādei.

Viens no tiem, kuri ar EJZF atbalstu īstēnos projektu, lai pārstrādātu paša zvejotās zivis, ir Rolands Ķīrsis (zvejnieka saimniecība *Salacas zivtiņa*). Viņš ir piekrastes zvejnieks ar vairāk nekā 20 gadu pieredzi, kā arī zvejo nēģus. R. Ķīrsis saņēmis EJZF atbalstu zivju pārstrādes ražotnes izveidei Svētiemā. Ēka blakus kādreizējai katlumājai būvēta par paša līdzekļiem, projekta finansējums (40 000 eiro) izmantots, lai iegādātos ražošanas iekārtas, kas nepieciešamas vākošanai, sterilizēšanai, marķēšanai, un transportlīdzekli ar dzesēšanas iekārtu zivju pārvadāšanai. Zvejnieks iecerējis piedāvāt stikla tarā fasētus konservus. Līdz šim viņš šajā jomā guvis pieredzi kā mājražotājs. Sarunbiedrs saka: – *Ar mājražošanu nekur tālu nevar tikt. Man ir plāns iziet ārpus Latvijas*. Viņš lēš, ka gana liels pieprasījums ir gan Baltijas, gan tālākos tirgos.

Svētiemā iecerēts gatavot konservus kā no paša nozvejojotā, tā iepirktajām zivīm. Sarunbiedrs uzsver, ka nevēlas koncentrēt ar citiem ražotājiem, tāpēc domā, lai produkcija atšķirtos. Viens no viņa galvenajiem mērķiem bija gūt iespēju pārstrādāt apaļos jūrasgrunduļus. Tie Baltijas jūrā ir invazīva suga, kuras populācija pēdējos gados strauji augusi, un zvejnieks prognozē, ka tas turpināsies. Viņam zināms, ka šobrīd Latvijas veikalos var iegādāties ārvalstīs ražotus grunduļu konservus. Zvejnieks teic, ka viņa plāns ir janvārī uzsākt ražošanu. Turklāt iecerēts piedalīties arī nākamajā projektu konkursa kārtā, lai gūtu atbalstu ražotnes attīstīšanai.

Piekrastes zvejniekiem pēdējos gados sekmējas apaļo jūrasgrunduļu zveja. Lomus labprāt paņem uzpircēji, bet Rolands Ķīrsis iecerējis šo zivi pārstrādāt konservos, ko varētu arī eksportēt. Zvejā devušies Jānis un Raitis

R. Ķīrsis iespēju gūt finansējumu uzņēmuma attīstībai vērtē pozitīvi, lai gan arī pašam bija daudz jāiegulda, lai projektu īstēnotu. Viņš zvejo vasarā, tāpēc šī būs arī iespēja turpināt strādāt un pelnīt iztiku nesezonā. Izveidojot ražotni, tiks radītas trīs jaunas darbavietas. Taču kā vienu no šķēršļiem līdzīgu projektu īstēnošanā sarunbiedrs min to, ka zvejniekiem nav iespējas attīstīt uzņēmējdarbību savas dzīvesvietas tuvumā. Vairākums dzīvo piekrastē, kur atļauju būvniecībai nesaņem. Tieši šī iemesla dēļ paša ražotne atradīsies Svētiemā. Viņam bijusi arī ideja tūrisma jomā, ko īstēnot nevarēja. Kā vienu no sāpīgākajām piekrastes zvejnieku problēmām arī viņš min to, ka daudziem jūrā jābrauc ar vairākus desmitus gadu vecām laivām. Jaunajiem kļūt par piekrastes zvejniekiem ir praktiski neiespējami. Tā kā Latvija pilda Eiropas Savienības direktīvu, saskaņā ar ko tā apņēmusies nepalielināt zvejas floti, jaunas laivas reģistrēt likums liedz. Šo normu sarunbiedrs uzskata par absurdu. Tas, ar ko piekrastes zvejnieks dodas jūrā pēc loma, nozveju neietekmē. Zināms, ka katram komerczvejniekam tiek piešķirts noteikts zvejas rīks (murdu un tīklu daudzums). Taču izskatās, ka vismaz viņa ģimenē paaužu maiņa būs – dēlam ir interese par tēva amatu.

Tematisko lapu atbalsta:

Lapu sagatavoja
Līga LIEPIŅA un Linda TAURIŅA